

Ліси виростають родинами в горах,
Чайки відлітають у вирій гуртами,
Родинами плавають риби у морі,
І хмари гуртами летять над містами;

І десь астронавт у безмежнім просторі.
І десь мореплавець у чорну годину
І сивий дідусь у самотньому горі, —
Усі вони мріють про рідну родину...

Ста друзів нестане у справжньому горі,
Заваляться пляни, мільйони й палати,
Та сяйвам рятунку в життєвому морі
Завжди для нас будуть — родина і мати.

Текст наводимо по книзі [Ярослав Паладій. Абетка з історії України](#) . — МП «Пам'ятки України». Київ, 1993.